

լինիցիւմք առաջիկան, երբ այլ գայցեն զնես
մեր»:

Ազարիայի այս առաջարկը հաճոյ կ'ե-
րևայ Գրիգոր ԺԳ. ի. որ ինչպէս կը տես-
նուի արդէն «նոր սրտանագիր գեղեցիկ ի Հա-
յոց լեզու» շինել տուած էր: Ուստի իր
հաստատած տոմարին գործադրութիւնը
հրամայող կոնդակը և անոր բացատրու-
թիւնները թարգմանել տուաւ հայերէնի՝
Յովհաննէս քհյ. Տէրզնցիի եւ տպագրեց
Հռոմի մէջ խիստ ծանօթ Dominici Basal-ի
տպարանին մէջ, 1584 ին:

Այս տպագրութեամբ Գրիգոր ԺԳ. կ'ու-
զէր իր տոմարին ընդունելութիւնը ապա-
հովել. մինչ Ազարիա կաթողիկոս իր թուղ-
թին մէջ աւելի մեծ բան մը կ'ակնկալէր
Գրիգոր ԺԳ. ի հաստատելիք վարժարանէն
և Հայոց լեզուի տպարանէն:

Գրիգոր ԺԳ. նեղմիտ բրոքականտի
մը, ազգային ինքնութիւնները սպանելու
ծառայեցնել կ'ուզէր մամուլը և ուսումը,
մինչ Ազարիա Արևելցիի մը պարզամտու-
թեամբ բայց քաղաքակրթութեան հետա-
մուտ Հայու մը եռանդով, կ'ուզէր Պապին
բարեացակամութիւնը ծառայեցնել ազգա-
յին մեծ գործի մը, վսեմ գործի մը, որով
Հայոց կրօնական և բարոյական վիճակը
կ'ուզէր յեղաշրջել: